

Motion till riksdagen 2011/12:So224

av **Lars-Axel Nordell (KD)**

Implementering av FN:s barnkonvention i svensk lag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om FN:s barnkonvention i svensk lag.

Motivering

Sverige var ett av de första länderna att skriva under barnkonventionen. Det innebär att vi har bundit oss folkrättsligt till att förverkliga den. Härigenom ska barn och ungdomar ges de bästa förutsättningarna, de bästa möjliga uppväxtvillkoren. Tanken var att konventionen skulle användas som utgångspunkt i varje enskild lagstiftning och på det sättet bli en del av den svenska lagstiftningen.

Resultatet av nuvarande ordning är inte helt lyckligt. Att barnkonventionen inte explicit är svensk lag påpekas ibland av jurister och myndigheter när beslut har fattats som kan sägas stå i strid med barnkonventionen. Våren 2009 granskade FN:s barnrättskommitté Sverige och rekommenderade att barnkonventionen erkänns som svensk lag. Kommittén rekommenderade också att barnkonventionen alltid ges företräde vid en lagkonflikt mellan svensk lag och konventionen.

Det finns därför skäl att ompröva barnkonventionens rättsliga status i Sverige. Fördelarna med att låta barnkonventionen gälla som lag i Sverige är att barns rättigheter och ställning kan stärkas, särskilt inom rättsväsendet och i asylprocessen. Om barnkonventionens riktlinjer är lag ställer det större krav på beslutsfattare, myndigheter och domstolar att säkra att det finns kompetens om barns behov och rättigheter.

Enligt dagens modell har svensk lag företräde om det föreligger en konflikt mellan lagen och barnkonventionen. Konflikter kan inte uteslutas även om barnkonventionen blir lag, men det innebär att barnens rättigheter ges större

Fel! Okänt namn på

tyngd och kan få större genomslag i praktiken. Det ställer också större krav på regering och riksdag att anpassa och transformera även övrig lagstiftning så att den stämmer överens med innehållet i barnkonventionen.

Frågan huruvida barnkonventionens regler ska inkorporeras i svensk lag eller införlivas i svensk rätt genom transformering har i många år varit föremål för en intensiv debatt och även utredningar. Kommittén föreslog i betänkandet Barnets bästa i främsta rummet (SOU 1997:116) att inte inkorporera barnkonventionen i svenskt rättssystem utan ansåg att metoden med transformering var att föredra, det vill säga att anpassa lagar till konventionen. Ett argument för transformering och mot inkorporering var att tolkningen av barnkonventionen bör göras politiskt av riksdagen, som kan stifta de lagar som krävs för att rättigheterna i konventionen bäst ska slå igenom. En inkorporering av barnkonventionen i svensk lag skulle innebära att det enskilda barnets rättssäkerhet skulle stärkas och att barnets bästa skulle komma i främsta rummet på ett mycket tydligare sätt än idag.

Det centrala är att äntligen kunna gå vidare och implementera FN:s barnkonvention i svensk lag. Det är en viktig symbol och ett steg mot målet att stärka barns rättigheter, att bättre möta barns och ungdomars behov och att ge alla barn förutsättningar för en trygg uppväxt.

Stockholm den 8 september 2011

Lars-Axel Nordell (KD)